

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) NUTARTIS

2018 m. vasario 7 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Socialinė politika – Vienodas požiūris į moteris ir vyrus užimtumo ir profesinės veiklos srityje – Direktyva 2006/54/EB – Nacionalinės teisės nuostata, įtvirtinanti artistų, kuriems sukako pensinis amžius, galimybę laikinai tęsti profesinę veiklą, kol jiems sukaks ankstesniame akte nustatytas teisės į pensiją atsiradimo amžius (47 metai moterims ir 52 metai vyrams)“

Sujungtose bylose C-142/17 ir C-143/17

dėl *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) 2017 m. vasario 15 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2017 m. kovo 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Manuela Maturi,

Laura Di Segni,

Isabella Lo Balbo,

Maria Badini,

Loredana Barbanera

prieš

Fondazione Teatro dell’Opera di Roma

ir

Fondazione Teatro dell’Opera di Roma

prieš

Manuela Maturi,

Laura Di Segni,

Isabella Lo Balbo,

Maria Badini,

Loredana Barbanera,

* Processo kalba: italų.

Luca Troiano,

Mauro Murri (C-142/17)

ir

Catia Passeri

prieš

Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

TEISINGUMO TEISMAS,

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Levits, teisėjai A. Borg Barthet ir M. Berger (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausus generalinę advokatę priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (OL L 204, 2006, p. 23) ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant kelių darbuotojų šokėjų ir *Fondazione Teatro dell'Opera di Roma* (Romos operos teatro įstaiga; toliau – *Fondazione*) ginčą dėl šių darbuotojų atleidimo iš darbo sukakus maksimaliam darbinės veiklos vykdymo amžiui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2006/54 1 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas – užtikrinti, kad būtų įgyvendinamas moterų ir vyrų lygių galimybių bei vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principas užimtumo ir profesinės veiklos srityje.

Šiuo tikslu į ją yra įtraukiamos nuostatos, skirtos vienodo požiūrio principui įgyvendinti šiose srityse:

- a) galimybės įsidarbinti, įskaitant paaukštinimą, ir siekti profesinio mokymo;
- b) darbo sąlygų, įskaitant užmokestį;
- c) profesinių socialinės apsaugos sistemų.

Joje taip pat įtraukiamos nuostatos, skirtos užtikrinti, kad toks įgyvendinimas būtų veiksmingesnis nustačius tinkamas procedūras.“

4 Šios direktyvos 2 straipsnis „Sąvokų apibrėžimai“ suformuluotas taip:

„1. Šioje direktyvoje vartojamos tokios sąvokos:

- a) tiesioginė diskriminacija – kai dėl lyties vienam asmeniui sudaromos mažiau palankios sąlygos palyginti su sąlygomis, kurios panašioje situacijoje yra, buvo ar būtų sudarytos kitam asmeniui;
- b) netiesioginė diskriminacija – kai dėl akivaizdžiai neutralios nuostatos, kriterijaus ar praktikos vienos lyties asmenys gali atsidurti tam tikroje prastesnėje padėtyje nei kitos lyties asmenys, išskyrus atvejus, kai tą nuostatą, kriterijų ar praktiką objektyviai pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis;

<...>“

5 Direktyvos 2006/54 3 straipsnyje „Pozityvūs veiksmai“ numatyta:

„Siekdamos užtikrinti visišką moterų ir vyrų lygybę per visą darbingą amžių, valstybės narės gali ir toliau taikyti arba nustatyti priemones, kaip apibrėžta Sutarties 141 straipsnio 4 dalyje.“

6 Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtinta:

„Nei viešajame, nei privačiame sektoriuose, įskaitant viešąsias įstaigas, negali būti nei tiesioginės, nei netiesioginės diskriminacijos dėl lyties šiais aspektais:

<...>

- c) užimtumo ir darbo sąlygų, įskaitant atleidimus iš darbo, taip pat užmokesčio, kaip numatyta šioje direktyvoje [Sutarties 141 straipsnyje]“.

Italijos teisė

7 Pagal Italijos teisės aktus darbuotoją, kuriam sukako pensinis amžius, darbdavys gali atleisti iš darbo *ad nutum*, t. y. nepagrįsdamas tokio sprendimo.

8 Kaip nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, artistų, kurie priklauso baletu šokėjų kategorijai, pensinis amžius yra 47 metai moterims ir 52 metai vyrams. Jis pažymėjo, kad 2010 m. balandžio 30 d. Dekreto įstatymo Nr. 64, pertvarkyto į 2010 d. birželio 29 d. Įstatymą Nr. 100 (redakcija, galiojanti klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms) (toliau – Dekretas įstatymas Nr. 64/2010), 3 straipsnio 7 dalimi abiejų lyčių darbuotojų pensinis amžius buvo pakeistas ir nustatytas bendras maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius – 45 metai (imtinai).

9 Šioje nuostatoje darbuotojams taip pat buvo numatyta galimybė dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu, skaičiuojamu nuo šios nuostatos įsigaliojimo dienos, likti darbe net sukakus nurodytam bendram amžiui. Todėl neterminuotam laikotarpiui įdarbinti darbuotojai, kuriems sukako šis naujas pensinis amžius ar kurie buvo vyresni, galėjo tęsti profesinę veiklą, kol jiems sukaks pagal ankstesnę nuostatą nustatytas pensinis amžius, t. y. 47 metai moterims ir 52 metai vyrams, pasinaudoję nurodyta (kasmet pratęsiama) galimybe per du mėnesius nuo naujos nuostatos įsigaliojimo dienos arba likus bent trims mėnesiams iki galutinės teisės į pensiją atsiradimo.

Pagrindinės bylos ir prejudicinis klausimas

- 10 Pirmiausia reikia patikslinti, kad pagrindinėse bylose nagrinėjami darbuotojų šokėjų vyrų ir moterų ir *Fondazione* ginčai. Vis dėlto, kaip matyti iš nutarčių dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir kaip patvirtino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsakydamas į Teisingumo Teismo prašymą pateikti paaiškinimų, darbuotojų vyrų situacija neturi įtakos prašymuose priimti prejudicinį sprendimą nurodytiems klausimams. Todėl šioje byloje bus nagrinėjama tik darbuotojų moterų situacija.
- 11 Šios darbuotojos dirbo *Fondazione* iki 2014 m. kovo 31 d., kai buvo atleistos iš darbo dėl to, kad joms sukako pensinis amžius. Jų darbo sutartys nutrauktos vadovaujantis Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalimi.
- 12 *Tribunale di Roma* (Romos teismas, Italija) jos pareiškė ieškinį, kuriame prašė panaikinti sprendimą jas atleisti iš darbo, grąžinti į ankstesnę darbo vietą ir priteisti iš darbdavio padarytos žalos atlyginimą. Darbuotojos manė, kad iš darbo buvo atleistos neteisėtai, kadangi pasinaudojo Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalyje numatyta galimybe tęsti profesinę veiklą; ši galimybė pratęsiama kasmet iki maksimalaus darbinės veiklos vykdymo amžiaus sukakties likus bent trims mėnesiams.
- 13 *Tribunale di Roma* ieškinį tenkino.
- 14 *Fondazione* padavė apeliacinį skundą ir *Corte d'appello di Roma* (Romos apeliacinis teismas, Italija) atmetė darbuotojų pagrindinėje byloje reikalavimus. Šis teismas laikėsi nuomonės, kad Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalis nepažeidžia Sąjungos teisės, nes, nors ja pensinis amžius buvo sumažintas iki 45 metų, šia nuostata darbuotojams, sulaukusiems šio amžiaus prieš jai įsigaliojant arba laikotarpiu nuo 2010 m. liepos 1 d. iki 2012 m. liepos 1 d., suteikiama teisė tęsti darbinę veiklą, kol sukaks ankstesniame nacionalinės teisės akte nustatytas maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius, t. y. 47 metai moterims ir 52 metai vyrams.
- 15 *Corte d'appello di Roma* (Romos apeliacinis teismas) nurodė, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas siekė nustatyti laipsnišką perėjimo prie naujos maksimalaus darbinės veiklos vykdymo amžiaus sistemos tvarką darbuotojams, kuriems greitai turėjo sukakti šis naujai nustatytas amžius, nes juos paveikė staigūs ribojamieji ankstesnės tvarkos pakeitimai. Dėl nurodytų priežasčių šis teismas manė, kad nagrinėjama nuostata nepažeidžia Sąjungos teisės principų, net jeigu būtų atsižvelgta į jos pereinamąjį pobūdį ir ribotą grupę asmenų, kuriems ji skirta.
- 16 Darbuotojos pagrindinėje byloje dėl minėto sprendimo pateikė kasacinį skundą *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija), kuriame nurodė, kad Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalis nesuderinama su SESV 157 straipsniu, Chartijos 21 straipsniu ir Direktyva 2006/54.
- 17 *Fondazione* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pateikė priešpriešinį kasacinį skundą dėl 2015 m. spalio 14 d. *Corte d'appello di Roma* (Romos apeliacinis teismas) sprendimo.
- 18 Pabrėždamas, kad pagrindinių bylų baigtis priklauso nuo Direktyvoje 2006/54 ir Chartijos 21 straipsnyje įtvirtintos sąvokos „diskriminacijos dėl lyties draudimas“ aiškinimo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalis atitinka kasatorių nurodytas Sąjungos teisės nuostatas.
- 19 Tokiomis aplinkybėmis *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir abiejose bylose pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar nacionalinės teisės nuostata, kaip antai [Dekreto įstatymo Nr. 64/2010] 3 straipsnio 7 dalis, kurioje nustatyta, kad „artistams, kurie priklauso baleto šokėjų kategorijai, nustatytas pensinis amžius yra 45 m. (imtinai) vyrams ir moterims, o darbuotojams, kuriems taikoma visa mišri įmokų sistema, taikomas

konversijos koeficientas dėl maksimalaus amžiaus pagal 1995 m. rugpjūčio 8 d. Įstatymo Nr. 335 1 straipsnio 6 dalį, pagal kurią dvejus metus po šios nuostatos įsigaliojimo šiame punkte nurodytiems neterminuotai dirbantiems darbuotojams, kurie yra pensinio amžiaus arba vyresni, suteikiama (kasmet pratęsiamą) galimybė tęsti darbą ir pagal kurią tokia galimybė galima pasinaudoti pateikiant prašymą ENPALS [*Ente Nazionale di Previdenza e Assistenza per i Lavoratori dello Spettacolo*] per du mėnesius nuo šios nuostatos įsigaliojimo dienos arba likus bent trimis mėnesiais iki galutinės teisės į pensiją atsiradimo dienos su sąlyga, kad maksimalus senatvės pensijos amžius yra 47 metai moterims ir 52 metai vyrams“, prieštarauja diskriminacijos dėl lyties draudimo principui, įtvirtintam Direktyvoje 2006/54 ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (21 straipsnis)?“

- 20 2017 m. balandžio 27 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-142/17 ir C-143/17 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, jeigu atsakymą į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, galima aiškiai nustatyti iš jurisprudencijos arba jeigu atsakymas į tokį klausimą nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklauses generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.
- 22 Šiose bylose reikia taikyti šią nuostatą.
- 23 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalis, kurioje įtvirtinta, kad darbuotojai šokėjai, kuriems sukako šioje nuostatoje nustatytas pensinis amžius (45 metai moterims ir vyrams), turi galimybę dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu tęsti profesinę veiklą, kol jiems sukaks ankstesniame akte nustatytas maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius (47 metai moterims ir 52 metai vyrams).
- 24 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog senatvės pensijos skyrimo sąlygos ir darbo santykių nutraukimo sąlygos yra skirtingi klausimai (žr., be kita ko, 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 24 punktą).
- 25 Dėl darbo santykių nutraukimo sąlygų Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad vienodo požiūrio principo taikymas, kiek tai susiję su atleidimo iš darbo sąlygomis, reiškia, kad negali būti jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos dėl lyties viešajame ar privačiame sektoriuose, įskaitant viešąsias įstaigas.
- 26 Sąvoka „atleidimas iš darbo“, kaip ji suprantama pagal nurodytą nuostatą, aiškintina plačiai ir apima darbo santykių nutraukimą dėl to, kad darbuotojui sukako nacionalinės teisės akte nustatytas maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 26 punktą).
- 27 Tuo remiantis darytina išvada, kad pagrindinės bylos, kuriose nagrinėjama situacija, kai atitinkami darbuotojai remiantis nacionalinės teisės aktu darbdavio iniciatyva išleisti į pensiją dėl to, kad jiems sukako maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius, susijusios su atleidimo iš darbo sąlygomis, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies c punktą (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 27 punktą).

- 28 Dėl 1976 m. vasario 9 d. Tarybos direktyvos dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaukštinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu (OL L 39, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 187), kuri buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 2006/54, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad bendroji atleidimo iš darbo politika, pagal kurią pagal darbo sutartį dirbanti darbuotoja atleidžiama iš darbo vien dėl to, kad ji sulaukė amžiaus, nuo kurio ji turi teisę į senatvės pensiją ir kuris pagal nacionalinės teisės aktą yra skirtingas vyrams ir moterims, ar yra vyresnė, laikytina Direktyva 76/207/EEB draudžiama diskriminacija dėl lyties (2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 28 punktą).
- 29 Taip reikėtų aiškinti ir nacionalinės teisės nuostatą, kaip antai Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalį, kurioje įtvirtinta, kad darbuotojai, kuriems sukako maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius, turi galimybę pereinamuoju laikotarpiu tęsti profesinę veiklą, kai darbuotojui ir darbuotojai nustatytas skirtingas amžius, kuriam sukakus darbo sutartis nutraukiama galutinai.
- 30 Šiuo klausimu pirmiausia reikia nurodyti, kad pagal Direktyvos 2006/54 2 straipsnio 1 dalies a punktą tiesioginė diskriminacija yra tuomet, kai dėl lyties vienam asmeniui sudaromos mažiau palankios sąlygos, palyginti su sąlygomis, kurios panašioje situacijoje yra, buvo ar būtų sudarytos kitam asmeniui.
- 31 Nagrinėjamu atveju iš Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalies matyti, kad dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu, prasidėjusiu šios nuostatos įsigaliojimo dieną, neterminuotai dirbantiems baletų šokėjams vyrams ir moterims, kuriems sukako naujai nustatytas pensinis amžius ar kurie yra vyresni, buvo suteikta teisė per du mėnesius nuo šios nuostatos įsigaliojimo arba likus bent tris mėnesiams iki galutinės teisės į pensiją atsiradimo dienos pasinaudoti (kasmet pratęsiama) galimybe tęsti profesinę veiklą, kol sukaks ankstesniame akte nustatytas pensinis amžius (47 metai moterims ir 52 metai vyrams).
- 32 Iš šios nuostatos matyti, kad naudojimosi nurodyta galimybe sąlygos priklauso nuo darbuotojų lyties.
- 33 Antra, reikia išnagrinėti, ar tokiu atveju, kaip reglamentuojamasis šioje nuostatoje, darbuotojos, sulaukusios 45 metų ar daugiau, yra panašioje padėtyje, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/54 2 straipsnio 1 dalies a punktą, palyginti su tos pačios amžiaus grupės darbuotojais vyrais.
- 34 Skirtingoms situacijoms būdingus požymius ir jų panašumą reikia, be kita ko, nustatyti ir vertinti atsižvelgiant į nagrinėjamų nuostatų dalyką ir tikslą, turint omenyje, kad tam reikia atsižvelgti ir į reguliavimo srities, kuriai nagrinėjamas aktas priklauso, principus ir tikslus (žr., be kita ko, 2017 m. spalio 26 d. Sprendimo *BB construct*, C-534/16, EU:C:2017:820, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Pagrindinėse bylose skirtingą požiūrį įtvirtinančia nuostata siekiama nustatyti atitinkamų darbuotojų darbo santykių nutraukimo sąlygas.
- 36 Esant tokiam kontekstui negalima nustatyti jokios aplinkybės, kuria remiantis būtų galima išskirti darbuotojų moterų padėtį, palyginti su darbuotojų vyrų padėtimi. Todėl atitinkamų darbuotojų moterų padėtis yra panaši į to paties amžiaus darbuotojų vyrų padėtį, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/54 2 straipsnio 1 dalies a punktą, kiek tai susiję su darbo santykių nutraukimo sąlygomis. Darytina išvada, kad šia nuostata įtvirtinamas tiesioginis skirtingas požiūris dėl lyties.
- 37 Tokiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata įtvirtintas tiesioginis skirtingas požiūris dėl lyties yra tiesioginė diskriminacija dėl lyties, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/54 2 straipsnio 1 dalies a punktą (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 42 punktą).

- 38 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Direktyvoje 2006/54 daromas skirtumas tarp tiesioginės diskriminacijos dėl lyties ir vadinamosios „netiesioginės“ diskriminacijos: tiesioginės diskriminacijos negali pateisinti teisėtas tikslas. Atvirkščiai, pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punktą netiesioginę diskriminaciją galinčios sukelti nuostatos, kriterijai ar praktika gali būti pripažinti nediskriminaciniais, jeigu juos „objektyviai pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis“ (2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 41 punktą).
- 39 Taigi pagrindinėse bylose nagrinėjamas skirtingas požiūris negali būti pateisintas siekiu apsaugoti atitinkamus darbuotojus nuo staigių ribojamųjų darbinės veiklos tęstinumą reglamentuojančių ankstesnių nuostatų pakeitimų.
- 40 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies c punktas aiškintinas taip, kad nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Dekreto įstatymo Nr. 64/2010 3 straipsnio 7 dalis, kurioje nustatyta, kad darbuotojai šokėjai, kuriems sukako šioje nuostatoje nustatytas pensinis amžius (45 metai moterims ir vyrams), turi galimybę dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu tęsti profesinę veiklą, kol jiems sukaks ankstesniame akte nustatytas maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius (47 metai moterims ir 52 metai vyrams), įtvirtina tiesioginę diskriminaciją dėl lyties, kuri yra draudžiama pagal šią direktyvą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo 14 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės nuostata, kaip antai 2010 m. balandžio 30 d. Dekreto įstatymo Nr. 64/2010, pertvarkyto į 2010 m. birželio 29 d. Įstatymą Nr. 100 (redakcija galiojusi klostantis faktinėms bylos aplinkybėms), 3 straipsnio 7 dalis, kurioje nustatyta, kad darbuotojai šokėjai, kuriems sukako šioje nuostatoje nustatytas pensinis amžius (45 metai moterims ir vyrams), turi galimybę dvejų metų pereinamuoju laikotarpiu tęsti profesinę veiklą, kol jiems sukaks ankstesniame akte nustatytas maksimalus darbinės veiklos vykdymo amžius (47 metai moterims ir 52 metai vyrams), įtvirtina tiesioginę diskriminaciją dėl lyties, kuri yra draudžiama pagal šią direktyvą.

Parašai.